

[Energiministeren]

til udbygningen med lokale vindmøller og mulighederne for dispensation på baggrund af, at man har været inde i forberedelser baseret på de hidtil gældende regler. Dertil kan jeg kun sige, at jeg opfatter det på den måde, at den omtalte 10-km-regel ikke er noget, som nødvendigvis gælder i en sådan dispensationsfase, men det er en konkret situation fra ansøgning til ansøgning og baseret på det, som udtrykkelig er formuleret som mindre, lokale mølleprojekter. Det vil altså sige, at der her kan være en fleksibilitet i fortolkningen af de begreber, som indgår.

Men jeg har også opfattet udvalgets vurdering meget udtrykkeligt derhen, at man ikke har haft noget ønske om at kunne dispensere for meget store projekter og projekter, som er baseret på et meget stort geografisk område.

Jeg har ikke meget mere at tilføje med hensyn til tidsplanen for EP-86 end den, som er fremgået af min dialog med udvalget. Jeg kan kun gentage mit synspunkt også fra den lejlighed om, at jeg ikke er tilhænger af en egentlig midtvejshøring, men at jeg selvsagt er parat til at drøfte med udvalget, efterhånden som vi kommer nærmere konturerne af en sådan tidsplan, hvordan opbygningen af en sådan energiplan ville være, og så tror jeg, vi skal forbeholde diskussionen til den tid.

Fru Lone Dybkjær's bemærkninger om behovet for at lave kontrakt om yderligere gasforsyninger noterede jeg mig var en afvejning af, hvad sådanne yderligere gasforsyninger kunne og skulle anvendes til, herunder spørgsmålet om opbygning af hjemmemarkedet, parcelhusmarkedet osv.

Jeg vil føje den betragtning til, at også mulighederne for at eksportere dansk naturgas til andre lande må indgå i en sådan vurdering og indgå med en betydelig vægt. Alle de igangværende overvejelser om, hvordan man fra dansk side kan få del i det svenske naturgasmarked på en naturlig og fordelagtig måde set fra et dansk nationalt synspunkt og set fra gasprojektets synspunkt, synes jeg fortjener at blive understreget. Det er vurderingen af disse fremtidige afsætningsmuligheder til hjemmemarkedet såvel som til eksport, der må ligge til grund for afgørelsen af, i hvilket omfang der vil være behov for at kontrakte yderligere gasmængder med de muligheder, som naturligvis her ligger for at

opnå nogle fordele for samfundet og for gasprojektet.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg havde naturligvis gerne set, at ministeren i dag kunne sige, at han ville meddele dispensationer til de ansøgninger, der kom. Det forventede jeg dog ikke, men det var heller ikke det, jeg spurgte om. Det, jeg spurgte om, var, om ministeren finder det svar, han gav kommunaludvalget i december angående henvendelsen fra VEKS i overensstemmelse med de synspunkter, der blev vedtaget til ændringsforslaget ved tredje behandling. Jeg ved godt, at ministeren ikke er meget for at svare ja eller nej, men kunne jeg så ikke få ministeren til at sige nærmest ja eller nærmest nej; så har vi lidt at vurdere ud fra.

Hvad angår energibesparelser, er vi selvfølgelig lige så glade som ministeren for, at det er industrien og erhvervslivet, der tegner sig for en forøgelse af produktionen og dermed også får en forøgelse af energien. Men hvis man ønsker at fastholde den energibesparelse, man har, må det også være således, at man siger til sig selv: vi er glade for en forøgelse af produktionen, men vi vil have reduceret energiforbruget ved andre tiltag, således at vi fastholder besparelsen. Det er dér, jeg gerne vil hen også i EP-86.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Om behovet for kulfyrede værker skal jeg kort sige, at det naturligvis afhænger af vurderingen af elforbrugets udvikling, og dér understregede jeg før behovet for at have en overordnet samfundsmæssig vurdering af elforbrugets udvikling og at inddrage mulighederne for tekniske elbesparelser langt mere aktivt. Vi har altså ikke i SF haft tillid – det synes jeg også udviklingen kan begrunde – til de fremskrivninger, som elselskaberne har, men det er der en politisk uenighed om.

Det, vi kritiserer med hensyn til det berømte cirkulære om vindmøllerne, er, at det ikke kædes sammen med en finansieringsreform med et rentetilskud, der med ret stor sandsynlighed helt kan afskaffe behovet for at yde statstilskud til vindmøller, hvis finansieringsreformen er tilstrækkelig gunstig, så-